

ĐẢNG CỘNG SẢN VIỆT NAM LÀ CHÍNH ĐẢNG DUY NHẤT LÃNH ĐẠO ĐẤT NƯỚC VÀ XÃ HỘI, KHÔNG LỰC LƯỢNG CHÍNH TRỊ NÀO CÓ THỂ THAY THẾ

PGS, TS ĐẶNG BÁ MINH - TS ĐẶNG CÔNG THÀNH

Học viện Chính trị, Bộ Quốc phòng

Chống phá Đảng Cộng sản Việt Nam là mục tiêu hàng đầu và xuyên suốt của các thế lực thù địch. Chúng dùng nhiều thủ đoạn tinh vi, tiến hành tác động, phá hoại nội bộ Đảng, làm giảm uy tín, đi đến xóa bỏ vai trò lãnh đạo của Đảng Cộng sản Việt Nam đối với Nhà nước và xã hội. Tuy nhiên, dù có sử dụng “trăm phương nghìn kế”, các thế lực thù địch cũng không thể phủ nhận được sự thật hiển nhiên về niềm tin của nhân dân ta đồng lòng đi theo Đảng trong công cuộc xây dựng và bảo vệ Tổ quốc, với những thành tựu to lớn đã được cộng đồng quốc tế thừa nhận cả trên phương diện lý luận, thực tiễn và lịch sử.

1. Nhận diện thủ đoạn chống phá, xuyên tạc, phủ nhận của các thế lực thù địch về Đảng Cộng sản Việt Nam

Về chính trị: chúng cho rằng “Ở Việt Nam, công nghiệp chưa phát triển, số lượng, chất lượng công nhân giai cấp công nhân bị hạn chế. Đảng Cộng sản Việt Nam không thể gọi là Đảng của giai cấp công nhân được, nó có rất ít tính công nhân mà mang đậm tính nông dân, chịu ảnh hưởng nặng nề của chủ nghĩa phong kiến”¹. Vì thế, “giai cấp công nhân và Đảng Cộng sản không thể lãnh đạo, xây dựng được chủ nghĩa xã hội đích thực ở Việt Nam”² (!). “Đảng không nên giữ vai trò lãnh đạo chính trị, không nên và không thể lãnh đạo tuyệt đối”³. Chúng phê phán Đảng ta đã sai lầm về chính trị khi “vội vàng xóa bỏ” đảng Dân chủ và đảng Xã hội, “tạo điều kiện cho

Đảng Cộng sản độc đoán, chuyên quyền, bóp nghẹt tự do, dân chủ”⁴. Chúng kêu gọi: “Từ bỏ độc quyền lãnh đạo là vấn đề căn bản vì đó là then chốt của chế độ dân chủ. Đảng Cộng sản Việt Nam cho mình cái quyền đứng trên dân tộc, cái đó không ai chịu chấp nhận”; đòi “xóa bỏ sự lãnh đạo của Đảng”⁵.

Về tư tưởng: chúng cho rằng “Đảng Cộng sản Việt Nam lấy chủ nghĩa Mác - Lênin làm nền tảng tư tưởng là sai lầm”, vì rằng “chủ nghĩa Mác - Lênin là ngoại lai, bắt nguồn từ phương Tây, nên không còn phù hợp với Việt Nam”⁶; rằng “Học thuyết Mác là sản phẩm của thế kỷ XIX, do vậy, đem đặt nó trong bối cảnh thế kỷ XXI nếu không lạc hậu, thì cũng chẳng thể là khoa học”(!); “chủ nghĩa Mác đã đóng góp khá nhiều cho lịch sử, đã hoàn thành sứ mệnh lịch sử rồi, nó không còn phù hợp với thời đại ngày nay”⁷...

Đối với tư tưởng Hồ Chí Minh, chúng cho rằng, Hồ Chí Minh là nhà “dân tộc chủ nghĩa chứ không phải là nhà mácxít”; “không thể lấy tư tưởng Hồ Chí Minh làm nền tảng”⁸ vì không phù hợp với điều kiện mới của kinh tế thị trường và hội nhập quốc tế. Đảng Cộng sản Việt Nam đề cao tư tưởng, đạo đức, phong cách Hồ Chí Minh, là để “an dân” chứ thực chất không theo Hồ Chí Minh (!?).

Về tổ chức: chúng tập trung đánh vào các nguyên tắc tổ chức sinh hoạt Đảng, nhất là nguyên tắc tập trung dân chủ. “Trong nội bộ Đảng vẫn duy trì cái gọi là “chế độ tập trung dân chủ” mà hầu hết các đảng cộng sản trên thế giới đã từ bỏ, vì thế thực

chất, sự quyền lực bao giờ cũng đưa đến chỗ triệt tiêu dân chủ. Nhiều lắm dân chủ chỉ trở thành đồ rơm, chỉ các tác dụng trang trí cho sự tập trung quyền lực. Chế độ nhất nguyên chính trị, một Đảng cầm quyền ở Việt Nam là “vừa đá bóng, vừa thổi còi”, dẫn đến ở Việt Nam không có dân chủ hoặc dân chủ hình thức, vì vậy muốn đạt tới một nền dân chủ đích thực phải thi hành chế độ đa đảng⁹. Chúng cho rằng, nguyên tắc tập trung dân chủ đã lỗi thời, nó chỉ thích hợp với hoạt động của Đảng khi chưa giành được chính quyền, còn hoạt động bí mật hoặc lãnh đạo trong chiến tranh; thực hiện nguyên tắc tập trung dân chủ là nguyên nhân gây ra độc đoán, chuyên quyền trong Đảng và trong xã hội, sẽ không có dân chủ, không có nhân đạo.

Chúng còn cho rằng, trong Đảng có nhiều phe phái: phe cải cách và phe bảo thủ; trong Đảng còn có các nhóm lợi ích...

Về đạo đức: chúng bịa đặt, bôi nhọ, nói xấu cán bộ Đảng và Nhà nước, đánh vào sinh hoạt, đạo đức, lối sống các đồng chí lãnh đạo; tung ra nhiều những chuyện giật gân trong sinh hoạt của lãnh đạo. Chúng cho rằng, Đảng Cộng sản Việt Nam ngày càng suy thoái, đảng viên của Đảng suy thoái, biến chất; tham nhũng, tham ô, lãng phí là căn bệnh trầm kha không thể chữa trị được. Từ đó chúng suy diễn thành “Đảng tham nhũng”, “Nhà nước tham nhũng”¹⁰...

Thực chất, đây là những thủ đoạn dọn đường cho sự hình thành tư tưởng đa nguyên chính trị, đa đảng đối lập hòng vô hiệu hóa vai trò lãnh đạo của Đảng Cộng sản Việt Nam.

2. Phê phán quan điểm cho rằng: Đảng Cộng sản Việt Nam đã hết vai trò lịch sử, không đủ năng lực để lãnh đạo đất nước và xã hội

Giả định rằng, nếu Đảng Cộng sản Việt Nam đã hết vai trò lịch sử, không đủ năng lực để lãnh đạo đất nước thì lực lượng nào sẽ có đủ khả năng để thay thế vai trò đó? Các thế lực thù địch thừa hiểu về năng lực lãnh đạo và sức chiến đấu của Đảng Cộng sản Việt Nam là như thế nào, và ở Việt Nam hiện nay, ngoài Đảng Cộng sản, không một tổ chức nào có thể thay thế và làm tốt vai trò lãnh đạo như Đảng Cộng sản Việt Nam. Tuy nhiên, việc nói là cứ nói, “đòi” là cứ đòi, dù biết là “nói lấy được”, mà đòi thì không được! Vì thế, trong các luận điệu

chúng tung ra, rất ít thấy xuất hiện một lực lượng cụ thể, một gương mặt “sáng giá” khả dĩ có thể thay thế vai trò lãnh đạo của Đảng Cộng sản Việt Nam.

Đâu đó họ có nói đến “lực lượng chính trị mới”. Nhưng cái gọi là “lực lượng chính trị mới” mà các thế lực thù địch tung hô có thể thay thế Đảng Cộng sản Việt Nam lãnh đạo đất nước và xã hội, thực chất chỉ là lực lượng được chủ nghĩa đế quốc và các thế lực phản động quốc tế nuôi dưỡng, ủng hộ, cung cấp tài chính, hậu thuẫn về chính trị, quân sự, ngoại giao. Đó là một tổ chức ô hợp gồm nhiều đại diện của nhiều lực lượng có lợi ích gắn liền với chủ nghĩa đế quốc, có thù hận với cách mạng Việt Nam, có tội ác với Nhân dân, những kẻ muốn lợi dụng dân tộc ta làm lá bài chính trị để phục vụ cho lợi ích của chúng.

Với lực lượng chính trị như vậy thì chắc chắn con đường mà họ lựa chọn cho đất nước ta sẽ là con đường tư bản chủ nghĩa. Khi nắm được quyền lãnh đạo, họ sẽ từ bỏ mục tiêu độc lập dân tộc và chủ nghĩa xã hội, xóa bỏ thành tựu mà nhân dân ta đã hy sinh bao xương máu mới giành được, sớm đưa đất nước đi vào quỹ đạo của chủ nghĩa tư bản.

Với một mục tiêu chính trị và một nhân thân như vậy, chúng biết rằng, Đảng Cộng sản Việt Nam, dân tộc và Nhân dân Việt Nam sẽ không bao giờ trao cho chúng quyền lãnh đạo đất nước. Cho nên, các chiêu bài được tung ra cũng chỉ nhằm gây chú ý, tạo dư luận, gây chia rẽ trong nội bộ nhân dân ta, trong xã hội ta, đồng thời để tranh thủ sự ủng hộ của chủ nghĩa đế quốc và các thế lực phản động quốc tế hòng gây sức ép, đặt điều kiện với chúng ta... để từng bước vô hiệu hóa vai trò lãnh đạo của Đảng Cộng sản Việt Nam.

Về thực chất, cái gọi là “lực lượng chính trị mới” không phải là lực lượng vì dân vì nước, mà chủ yếu là vì quyền lợi giai cấp, vì mục tiêu chính trị phản động. Đó đó, một khi lực lượng này lãnh đạo đất nước thì hệ quả tất yếu sẽ là, lực lượng này sẽ lái đất nước đi theo con đường tư bản chủ nghĩa. Theo đó, thì cái lợi trước hết không phải cho nhân dân lao động, cho dân tộc ta mà cho giai cấp bóc lột, cho các tập đoàn tư bản xuyên quốc gia. Còn nhân dân ta phải đổ bao xương máu mới giành được độc lập, mới thoát khỏi kiếp nô lệ, là người làm chủ đất nước, làm chủ vận mệnh của mình, thì sẽ phải quay

lại địa vị cũ, đất nước lại rơi vào vòng lệ thuộc của các nước tư bản, đế quốc như đầu thế kỷ XX.

Thực tế lịch sử đã chứng minh: Sau khi lãnh đạo nhân dân giành được thắng lợi vì đại trong Cách mạng Tháng Tám, Đảng Cộng sản Việt Nam là Đảng cầm quyền trong các cuộc kháng chiến giành lại độc lập, thống nhất cho non sông đất nước và tiếp tục lãnh đạo đất nước trong thời kỳ mới - thời kỳ cả nước thống nhất cùng đi lên chủ nghĩa xã hội. Đất nước chuyển sang giai đoạn mới, vừa có hòa bình vừa có chiến tranh; vừa phải đối phó với kiểu chiến tranh phá hoại nhiều mặt của chủ nghĩa đế quốc và bọn phản động quốc tế, vừa chống lại sự bao vây, cấm vận và cô lập từ phía. Khó khăn chồng chất khó khăn. Kinh nghiệm lãnh đạo đất nước xây dựng chủ nghĩa xã hội tuy được tích lũy trong những năm lãnh đạo miền Bắc xây dựng chủ nghĩa xã hội trong điều kiện đất nước có chiến tranh trước đây tuy rất quý báu, nhưng chừng đó là chưa đủ cho việc lãnh đạo, tổ chức xây dựng và quản lý phát triển đất nước trong điều kiện mới với quy mô và tầm vóc mới. Mọi việc dường như phải làm lại từ đầu. Chưa hết, chủ nghĩa xã hội hiện thực ở Liên Xô và Đông Âu lâm vào khủng hoảng và sụp đổ đã giáng một đòn mạnh vào hệ thống xã hội chủ nghĩa trên thế giới. Đất nước ta rơi vào một cuộc khủng hoảng kinh tế - xã hội trầm trọng chưa từng có và đang đứng trước nguy cơ của sự sụp đổ. Trong hoàn cảnh lịch sử ngặt nghèo ấy, bản lĩnh, trí tuệ và năng lực lãnh đạo của Đảng được phát huy và thể hiện trong điều kiện thực tiễn mới. “Đổi mới hay là chết” đó không chỉ là khẩu hiệu mà còn là mệnh lệnh của những con tim và khối óc có đủ sự nhiệt huyết và sự tinh táo để đưa đất nước thoát khỏi sự hiểm nguy. Đảng Cộng sản Việt Nam là như vậy, luôn là người lãnh đạo tiên phong, “đứng mũi chịu sào” chèo lái con thuyền dân tộc vượt qua mọi thác ghềnh hiểm nguy. Trớ trêu thay, trong những lúc đất nước khó khăn và lâm nguy như vậy, đã không có một lực lượng nào, một tổ chức nào đồng lòng cùng chung tay gánh vác trách nhiệm trước non sông, đất nước, dân tộc và nhân dân. Trái lại, chỉ thấy những tiếng kêu la, oán thán, những điều chỉ trích, gây chia rẽ phân tâm, làm ngã lòng người từ phía các thế lực thù

địch và cơ hội... Thực tiễn lịch sử lại cho thấy một lần nữa, ở Việt Nam, Đảng Cộng sản Việt Nam là lực lượng lãnh đạo xứng đáng và tin cậy của dân tộc và Nhân dân Việt Nam; lịch sử và Nhân dân Việt Nam luôn luôn tin tưởng trao cho Đảng Cộng sản Việt Nam sứ mệnh lãnh đạo dân tộc, dẫn dắt “con Lạc, cháu Hồng” tiến bước cùng thời đại. Đó là sự thật hiển nhiên không phải bàn cãi. Đúng như sự khẳng định của Tổng Bí thư, Chủ tịch nước Nguyễn Phú Trọng tại buổi Lễ kỷ niệm 90 năm ngày thành lập Đảng: Ở Việt Nam, không có một lực lượng chính trị nào khác, ngoài Đảng Cộng sản Việt Nam có đủ bản lĩnh, trí tuệ, kinh nghiệm, uy tín và khả năng lãnh đạo đất nước vượt qua mọi khó khăn, thử thách, đưa sự nghiệp cách mạng của dân tộc ta đi từ thắng lợi này đến thắng lợi khác.

3. Đảng Cộng sản Việt Nam là nhân tố hàng đầu để đưa cách mạng Việt Nam đến thắng lợi

Về mặt lý luận

Thứ nhất, khẳng định vai trò lãnh đạo của Đảng Cộng sản Việt Nam đối với Nhà nước và xã hội là cần thiết, tất yếu, khách quan.

Vấn đề Đảng Cộng sản cầm quyền là một trong những nội dung quan trọng được các nhà kinh điển của chủ nghĩa Mác - Lênin đề cập. Trong tác phẩm *Tuyên ngôn của Đảng Cộng sản*, C.Mác và Ph.Ăngghen đã chỉ rõ: giai cấp công nhân là giai cấp cách mạng nhất, tiên tiến nhất, giai cấp có sứ mệnh lịch sử đào huyệt chôn chủ nghĩa tư bản. Nhưng muốn thực hiện được sứ mệnh lịch sử của mình thì giai cấp công nhân phải có “đội tiên phong với lý luận tiên phong và hành động tiên phong” để lãnh đạo. Đội tiên phong chính là Đảng Cộng sản - bộ tham mưu chiến đấu của giai cấp công nhân. Các ông đã chứng minh, chính đảng của giai cấp công nhân ra đời là một đòi hỏi tất yếu khách quan của cuộc đấu tranh giai cấp cần có lực lượng lãnh đạo giai cấp thực hiện sứ mệnh lịch sử thế giới của mình. Ph.Ăngghen cho rằng, Đảng Cộng sản ra đời là điều kiện tiên quyết để bảo đảm cho cách mạng xã hội chủ nghĩa giành thắng lợi và thực hiện được mục tiêu cuối cùng của nó là thủ tiêu giai cấp.

Kết thừa tư tưởng trên đây của Mác - Ăngghen, V.I.Lênin khẳng định: “Về nguyên tắc, Đảng Cộng sản phải giữ vai trò lãnh đạo, đó là điều không còn

phải nghi ngờ gì nữa”¹¹. Bởi Đảng Cộng sản là đội tiên phong giác ngộ có tổ chức, và là tổ chức chặt chẽ nhất của giai cấp công nhân và nhân dân lao động, chỉ có Đảng Cộng sản mới có đủ phẩm chất chính trị và năng lực, xứng đáng là người lãnh đạo xã hội mới. V.I.Lênin cũng chỉ rõ: “Đảng Cộng sản... cầm quyền tức là Đảng không chỉ lãnh đạo Nhà nước mà là lãnh đạo cả xã hội”¹². Và trong điều kiện cầm quyền đó, Đảng phải là “trí tuệ, danh dự và lương tâm của thời đại”¹³.

Sự ra đời của một đảng cách mạng chân chính là hết sức cần thiết. Trả lời câu hỏi “Cách mệnh trước hết phải có cái gì?”, Hồ Chí Minh chỉ rõ “Trước hết phải có đảng cách mệnh, để trong thì vận động và tổ chức dân chúng, ngoài thì liên lạc với dân tộc bị áp bức và vô sản giai cấp mọi nơi. Đảng có vững cách mệnh mới thành công, cũng như người cầm lái có vững thuyền mới chạy”¹⁴. Đảng Cộng sản Việt Nam ra đời (03 - 02 - 1930) là sản phẩm của sự kết hợp chủ nghĩa Mác - Lênin với phong trào công nhân và phong trào yêu nước Việt Nam. Đây là một bước ngoặt lịch sử trọng đại, chấm dứt cuộc khủng hoảng kéo dài về tổ chức và đường lối của cách mạng Việt Nam cuối thế kỷ XIX, đầu thế kỷ XX. “Nó chứng tỏ rằng giai cấp vô sản ta đã trưởng thành và đủ sức lãnh đạo cách mạng”¹⁵.

Thứ hai, Đảng Cộng sản Việt Nam lãnh đạo Nhà nước và xã hội là chính danh, hợp hiến và hợp pháp.

Trên thế giới, việc quy định về đảng chính trị trong Hiến pháp mang tính phổ biến. Các bản Hiến pháp nước Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam năm 1980, năm 1992 và năm 2013 đều có 01 điều quy định: “Đảng Cộng sản Việt Nam... là lực lượng lãnh đạo Nhà nước và xã hội”¹⁶, là phù hợp với xu hướng chung của thế giới hiện nay, không phải là cá biệt.

Cương lĩnh xây dựng đất nước trong thời kỳ quá độ lên chủ nghĩa xã hội (bổ sung, phát triển năm 2011) khẳng định: “Đảng Cộng sản Việt Nam là Đảng cầm quyền, lãnh đạo Nhà nước và xã hội Việt Nam”¹⁷. Điều lệ Đảng quy định: “Đảng Cộng sản Việt Nam là Đảng cầm quyền... Đảng lãnh đạo hệ thống chính trị, đồng thời là một bộ phận của hệ thống ấy”.

Như vậy, vai trò lãnh đạo của Đảng đối với Nhà nước và xã hội được xây dựng trên cơ sở pháp lý

đồng bộ (hệ thống các văn bản pháp luật) và đồng thuận (điều lệ, quy định) của các tổ chức có liên quan, không phải do Cương lĩnh, Điều lệ Đảng “đơn phương” quy định. Đây là một yếu tố quan trọng bảo đảm tính chính danh đầy đủ được quy định tại Hiến pháp và Điều lệ Đảng, điều lệ các tổ chức chính trị - xã hội và tổ chức xã hội nghề nghiệp về mối quan hệ của Đảng với các tổ chức khác ở Việt Nam.

Thứ ba, Đảng đại biểu trung thành lợi ích của giai cấp công nhân, Nhân dân lao động và của dân tộc.

Cương lĩnh (bổ sung, phát triển năm 2011) của Đảng xác định: “Đảng Cộng sản Việt Nam là đội tiên phong của giai cấp công nhân, đồng thời là đội tiên phong của nhân dân lao động và của dân tộc Việt Nam; đại biểu trung thành lợi ích của giai cấp công nhân, nhân dân lao động và của dân tộc”¹⁸. Bởi Đảng Cộng sản Việt Nam ra đời là sản phẩm của sự kết hợp chủ nghĩa Mác - Lênin với phong trào công nhân và phong trào yêu nước. Trên thực tế, Đảng không có lợi ích nào khác ngoài việc phụng sự Tổ quốc, phục vụ Nhân dân. Mục đích của Đảng là xây dựng nước Việt Nam độc lập, dân chủ, giàu mạnh, xã hội công bằng, văn minh, không còn người bóc lột người, thực hiện thành công chủ nghĩa xã hội và cuối cùng là chủ nghĩa cộng sản.

Về mặt thực tiễn

Thứ nhất, vai trò lãnh đạo của Đảng Cộng sản Việt Nam đã được khẳng định trong thực tế tiến hành cách mạng và được nhân dân thừa nhận.

Thực tiễn Việt Nam đã từng có thời kỳ đa đảng. Năm 1946, ngoài Đảng Cộng sản Việt Nam còn tồn tại hai đảng đối lập là Việt Nam Quốc dân Đảng và Việt Nam Cách mạng đồng minh Hội. Hai đảng này không đại diện cho lợi ích quốc gia, dân tộc và nhân dân, mà bám gót ngoại bang, nên không được nhân dân chấp nhận.

Có thời kỳ, bên cạnh Đảng Cộng sản Việt Nam còn có Đảng Dân chủ Việt Nam (1944 - 1988) và Đảng Xã hội Việt Nam (1946 - 1988), nhưng các đảng ấy cũng không được đa số nhân dân giao cho sứ mệnh lịch sử lãnh đạo cách mạng. Các đảng ấy, đều tuân thủ đường lối lãnh đạo của Đảng Cộng sản Việt Nam và sau đó hai đảng này tuyên bố tự giải thể và chỉ còn lại Đảng Cộng sản Việt Nam. Như vậy, vai trò lãnh đạo của Đảng Cộng sản Việt

Nam là hiển nhiên, là sự lựa chọn và giao phó của lịch sử, của nhân dân và dân tộc Việt Nam, Đảng không tranh giành vai trò lãnh đạo với bất kỳ đảng phái nào.

Trong hoàn cảnh Việt Nam hiện nay, Đảng ta là đảng cầm quyền chính là thông qua việc nắm quyền, Đảng thực hiện sứ mệnh lãnh đạo xã hội, lãnh đạo hệ thống chính trị, lãnh đạo nhân dân, để đạt được mục tiêu cách mạng mà Đảng và dân tộc đều đồng thuận.

Thứ hai, vai trò lãnh đạo của Đảng Cộng sản Việt Nam đã được thực tế kiểm nghiệm, nhất là vào những bước ngoặt của lịch sử.

Từ khi ra đời cho đến nay, Đảng Cộng sản Việt Nam đã lãnh đạo nhân dân ta tiến hành cuộc đấu tranh cách mạng lâu dài, gian khổ, vượt qua muôn vàn khó khăn, thử thách và giành được những thắng lợi vĩ đại: Thắng lợi của Cách mạng Tháng Tám năm 1945, đập tan ách thống trị của thực dân, phong kiến, lập nên nước Việt Nam Dân chủ Cộng hòa, đưa dân tộc ta tiến vào kỷ nguyên độc lập, tự do. Đảng Cộng sản Việt Nam là đảng duy nhất lãnh đạo nhân dân giành thắng lợi trong các cuộc kháng chiến chống xâm lược, giải phóng dân tộc, thống nhất đất nước, bảo vệ Tổ quốc, làm tròn nghĩa vụ quốc tế, đưa cả nước đi lên chủ nghĩa xã hội. Đặc biệt, dưới sự lãnh đạo của Đảng Cộng sản Việt Nam, công cuộc đổi mới đã thu được nhiều thắng lợi: Đất nước đã đạt được những thành tựu to lớn, có ý nghĩa lịch sử, phát triển mạnh mẽ, toàn diện so với những năm trước đổi mới. Quy mô, trình độ nền kinh tế được nâng lên. Đời sống nhân dân cả về vật chất và tinh thần được cải thiện rõ rệt. Đất nước chưa bao giờ có được cơ đồ, tiềm lực, vị thế và uy tín như ngày nay.

Tuy nhiên, trong lãnh đạo, Đảng có lúc phạm sai lầm, khuyết điểm, có những sai lầm nghiêm trọng. Đảng đã nghiêm túc tự phê bình, sửa chữa khuyết điểm, tự đổi mới, chỉnh đốn để tiếp tục đưa sự nghiệp cách mạng tiến lên. Nhưng, một số kẻ thù địch, cơ hội chính trị lại không thấy hoặc cố tình lờ đi điều ấy, hơn thế, họ còn thổi phồng những khuyết điểm, sai lầm của Đảng và quy kết Đảng không đủ năng lực lãnh đạo trong điều kiện mới của đất nước. Rõ ràng đây là một sự xuyên tạc, vu cáo Đảng ta, nhằm kích động, chia rẽ nội bộ

Đảng, chia rẽ Đảng, Nhà nước với nhân dân, hòng làm tan rã Đảng ta, chế độ ta từ gốc, từ bên trong, hết sức thâm độc và nguy hiểm.

Thứ ba, Nhân dân Việt Nam đã thừa nhận và ủy quyền Đảng Cộng sản Việt Nam là đảng duy nhất lãnh đạo, không chấp nhận đa nguyên, đa đảng.

Quan hệ Đảng - Dân là mối quan hệ bản chất và máu thịt của Đảng ta. Ngay từ khi ra đời Đảng luôn gắn bó mật thiết với Nhân dân, phục vụ Nhân dân, được Nhân dân thương yêu, đùm bọc, che chở và xây dựng. Hơn 90 năm đi theo Đảng, dưới sự lãnh đạo của Đảng, các tầng lớp nhân dân Việt Nam nhận rõ hơn ai hết, ngoài Đảng Cộng sản Việt Nam, không có một lực lượng, một tổ chức nào có thể đại diện chân chính cho lợi ích của mình. Vì thế, nhân dân tin tưởng trao quyền lãnh đạo cho Đảng Cộng sản Việt Nam.

Thực tế cách mạng Việt Nam cho thấy, sự lãnh đạo của Đảng Cộng sản Việt Nam đối với đất nước là sự lựa chọn tất yếu của lịch sử, là ý nguyện của nhân dân. Vì thế, các tầng lớp nhân dân mong muốn Đảng luôn giữ vững vai trò lãnh đạo, không chia sẻ quyền lực với các lực lượng khác trong vai trò cầm quyền của mình. Bởi đó là nguyên tắc đã được định hình và là một kết quả tất yếu của lịch sử cách mạng Việt Nam, không thể thay đổi.

Thứ tư, ở Việt Nam, không có một lực lượng chính trị nào khác, ngoài Đảng Cộng sản Việt Nam có đủ bản lĩnh, trí tuệ, kinh nghiệm, uy tín và khả năng lãnh đạo đất nước và xã hội.

Tuyệt đại đa số Nhân dân mong muốn Đảng tự chỉnh đốn, khắc phục các khuyết điểm, yếu kém để hoàn thành sứ mệnh của mình là lãnh đạo Nhà nước và xã hội. Để xứng đáng với sự tin cậy của Nhân dân, Đảng đã đẩy mạnh công tác xây dựng, chỉnh đốn, làm cho Đảng ngày càng trong sạch, vững mạnh, làm tròn trách nhiệm là đội tiên phong, vai trò của Đảng cầm quyền và lãnh đạo sự nghiệp cách mạng trong giai đoạn mới. Đặc biệt, Nghị quyết Hội nghị lần thứ tư Ban Chấp hành Trung ương Đảng khóa XI “Một số vấn đề cấp bách về xây dựng Đảng hiện nay” đã đề ra bốn nhóm giải pháp giải quyết những vấn đề cấp bách trong công tác xây dựng Đảng, trong đó nhóm giải pháp thứ tư nêu rõ việc phát huy vai trò, trách nhiệm của quần

chúng nhân dân trong nhiệm vụ xây dựng, chỉnh đốn Đảng hiện nay.

Tóm lại, quan điểm cho rằng “Đảng Cộng sản Việt Nam đã hết vai trò lịch sử, không còn đủ khả năng để lãnh đạo đất nước” là quan điểm sai lầm, phản khoa học, phi thực tế. Quan điểm này dựa trên những lập luận mang tính chủ quan, vô đoán, thiếu căn cứ khoa học, bất chấp đạo lý và lẽ phải thông thường, phiến diện và phi lôgic. Thực tiễn cách mạng Việt Nam và những thành quả mà Nhân dân ta đạt được, dưới sự lãnh đạo của Đảng hơn 90 năm qua, đã hoàn toàn bác bỏ quan điểm sai trái, thù địch đó và chứng minh Đảng Cộng sản Việt Nam là lực lượng duy nhất có đủ khả năng lãnh đạo đất nước thực hiện mục tiêu “dân giàu, nước mạnh, công bằng, dân chủ, văn minh”, xây dựng cuộc sống ấm no, tự do, hạnh phúc cho Nhân dân.

1. <http://truongchinhtri.edu.vn/home/dau-tranh-bao-ve-nen-tang-tu-tuong-cua-dang/nhan-dien-va-dau-tranh-phan-bac-luan-diem-sai-trai-ve-phu-nhan-ban-chat-giai-cap-cong-nhan-cua-dang-cong-san-viet-nam-959.html>.

2, 3. Vũ Văn Hiền: *Nhận rõ các luận điệu sai trái, thù địch để kiên quyết đấu tranh bác bỏ*, Tạp chí Tuyên giáo điện tử, ngày 11 - 9 - 2019.

4. Vương Đức Thương - Nguyễn Thành Diện: *Giữ vững vai trò lãnh đạo của Đảng trước âm mưu, thủ đoạn chống phá của các thế lực thù địch*, <https://dangcongsan.vn/bao-ve-nen-tang-tu-tuong-cua-dang/giu-vung-vai-tro-lanh-dao-cua-dang-truoc-am-muu-thu-doan-chong-pha-cua-cac-the-luc-thu-dich-551138.html>.

5. Tiểu ban lý luận về lĩnh vực xây dựng lực lượng Công an nhân dân, Học viện Chính trị Công an nhân

dân: *Đấu tranh chống các quan điểm, luận điệu xuyên tạc chủ nghĩa Mác - Lênin, tư tưởng Hồ Chí Minh*, Nxb CTQG, H, 2017, tr. 286.

6. Ban Tuyên giáo Trung ương: *Phê phán, bác bỏ các quan điểm sai trái, thù địch, bảo vệ nền tảng tư tưởng của Đảng Cộng sản Việt Nam (Tài liệu tham khảo nội bộ)*, Nxb CTQG, H, 2007, tr. 102 - 103.

7. Văn Thị Thanh Mai - Đinh Quang Thành: *Kiên định chủ nghĩa Mác - Lênin, tư tưởng Hồ Chí Minh - Giữ vững trận địa tư tưởng của Đảng*, Tạp chí Tuyên giáo điện tử, ngày 3 - 01 - 2020, <http://tuyen-giao.vn/bao-ve-nen-tang-tu-tuong-cua-dang/kien-dinh-chu-nghia-mac-lenin-tu-tuong-ho-chi-minh-giu-vung-tran-dia-tu-tuong-cua-dang-126154>.

8. Hội Đồng Lý luận Trung ương: *Phê phán các quan điểm sai trái, xuyên tạc cuộc đấu tranh chống suy thoái về chính trị tư tưởng, những biểu hiện “tự diễn biến”, “tự chuyển hóa” về chính trị trong Đảng*, Nxb CTQG, H, 2017, tr. 132.

9. *Phản bác luận điệu “Không thể có dân chủ trong chế độ một Đảng duy nhất cầm quyền ở Việt Nam”*, <https://hcma2.hcma.vn/nghiencuukhoahoc/Pages/bao-ve-nen-tang-tu-tuong.aspx?ItemID=11217&CateID=334>.

10. Dương Quang Hiền, *Âm mưu thủ đoạn chống phá Đảng trong lĩnh vực đạo đức*, Tạp chí Tuyên giáo điện tử, ngày 11 - 11 - 2020.

11. V.I.Lênin: *Toàn tập*, t. 33, Nxb Tiến bộ, Mátxcova, 1980, tr. 406.

12. *Sđđ*, tr. 401.

13. *Sđđ*, t. 34, tr. 122.

14. Hồ Chí Minh: *Toàn tập*, t. 2, Nxb CTQG, H, 2011, tr. 289.

15. *Sđđ*, t. 12, tr. 406.

16. *Hiến pháp nước Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam*, Nxb CTQG, H, 2014, tr. 9.

17, 18. Đảng Cộng sản Việt Nam: *Văn kiện Đại hội Đại biểu lần thứ XI*, Nxb CTQG - Sự thật, H, 2011, tr. 88.

BÁO CHÍ VỚI CÔNG TÁC BẢO VỆ NỀN TẢNG TƯ TƯỞNG CỦA ĐẢNG

Tiếp theo trang 18

2. Bùi Trường Giang, Nguyễn Thị Ánh: *Báo chí, truyền thông và nhiệm vụ bảo vệ nền tảng tư tưởng của Đảng, đấu tranh, phản bác các quan điểm sai trái, thù địch*, <http://tuyengiao.vn/bao-ve-nen-tang-tu-tuong-cua-dang/bao-chi-truyen-thong-va-nhiem-vu-bao-ve-nen-tang-tu-tuong-cua-dang-dau-tranh-phan-bac-cac-quan-diem-sai-trai-thu-dich-128237>, Thứ Ba, 9 - 6 - 2020 15:26(GMT+7), 2020.

3. Thiên Phương: *Vai trò của báo chí trong đấu tranh với các luận điệu sai trái, thù địch*, <https://www.baohanam.com.vn/bao-ve-nen-tang-tu-tuong-cua-dang/vai-tro-cua-bao-chi-trong-dau-tranh-voi-cac-luan-dieu-sai-trai-thu-dich-29387.html>, 10:56 17 - 06 - 2020, 2020.